

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Pere Bosch Cuenca

No caure en el parany

L'incident que es va produir fa pocs dies a la plaça Major de Vic, amb un conductor fora de si disposat a envestir

creus grogues i tot allò que se li fiqués al davant, ha tornat a situar al damunt de la taula l'existència de grups i persones que fa temps que actuen de manera descontrolada, en alguns casos agredint directament les persones. Les actuacions sempre surten del mateix costat. Fa pocs mesos, el fotoperiodista Jordi Borràs, que s'ha acabat convertint en una víctima d'aquestes actuacions ultres, va presentar un informe en què s'alertava sobre l'augment de la violència en les manifestacions convocades pels nacionalistes espanyols a Catalunya en contra de la independència. Entre el 8 de setembre i l'11 de desembre del 2017 va comptabilitzar 139 actes, 86 dels quals amb un component d'agressió física. La major part d'aquestes agressions han estat silenciades per la premsa espanyola i no han estat denunciades de manera

Hi ha qui cerca, deliberadament, alimentar i traslladar la imatge d'un país fracturat al límit de la confrontació civil

rotunda per l'unionisme democràtic, que, contràriament, viu obsedit a alimentar la imatge d'un país fracturat i d'una pressió asfixiant a tot aquell que no es mostra favorable a la independència.

En tot cas, val la pena realçar la reacció dels sobiranistes i la capacitat de la immensa majoria de la gent per mantenir la serenitat, per no caure en les provocacions, que es produeixen al carrer però també al saló de plens del Parlament. I que, òbviament, cerquen alimentar la imatge d'un país fracturat, al límit de la confrontació civil. Des del primer moment, un dels elements definitoris del procés sobiranista ha estat la capacitat per mobilitzar-se de manera cívica. Any rere any, hem sortit milions de persones al carrer i no s'ha produït ni el més mínim incident. Ha estat, a més a més, una actitud que ha meravellat el món sencer i que, de ben segur, ens ha fet guanyar un munt de complicitats i de comprensió entre aquells que ens miraven amb reticència. No ens encomanem de la follia ni la violència dels altres.

La vinyeta

Fer

Ombres d'Estiu

Imma Merino

La mort en la plenitud de l'estiu

Escriu aquesta ombra després d'assistir a l'enterrament de Quim Garriga, catedràtic emèrit d'història de l'art modern de la Universitat de Girona. Un home savi i afable que sempre va mantenir un entusiasme vivíssim, reflectit generosament en les seves classes i els seus textos, per les obres del Renaixement, sobretot, i del Barroc. Les coneixia com si fossin de casa seva. Amb una actitud profundament democràtica en el tracte amb els altres i en la transmissió dels coneixements a tothom qui els volgués rebre, ens regalava la seva saviesa sense vantar-se'n. Recordo que, mentre redactava la meua tesi doctoral sobre Agnès Varda, va ajudar-me identificant, amb l'únic referent d'una imatge borrosa capturada d'una còpia en DVD de *Les glaneurs et la glaneuse*, un autoretrat poc conegut de Rembrandt que la cineasta mostra en el film a través d'una postal: *Autoretrat amb gorra i cadena d'or*. A més, hi va afegir un altre regal en el seu correu: "Trobo una notícia sobre que la pintura en qüestió se superposa a un retrat femení pintat uns quinze anys abans.

“Parcerisas sent tristesa per la malaltia i la pèrdua dels amics mentre disfruta dels plaers de l'estiu, del temps per llegir i rellegir

Per tant es tractaria d'una tela reaprofitada, un detall que possiblement li agradaria a la Varda, no? Espero que la informació et sigui útil. *Buon lavoro.*” Descansi en pau.

La mort de Quim Garriga, que enfosqueix la lluminositat de l'estiu, m'ha fet pensar en un llibre de Francesc Parcerisas que, commovent-me, he llegit recentment: *Un estiu*, una elaboració del dietari que el poeta va

escriure a l'estiu del 2014 en què van morir dos amics seus (l'editor Jaume Vallecorsa i el novel·lista, assagista i traductor Manuel Serrat Crespo) i dos més (el filòleg Josep Miquel Sobrer i el poeta i hel·lenista Carles Miralles) patien una malaltia que va causar la seva mort mesos després. Quatre homes de lletres.

Parcerisas sent tristesa per la malaltia i la pèrdua dels amics mentre disfruta dels plaers de l'estiu, banyant-se al mar i plantant la seva cadireta a la platja, i del temps per llegir i rellegir. Comenta les seves lectures amb esperit lliure sentint-se membre d'una espècie en extinció per a la qual la literatura és fonamental. Però no en fa una exhibició vanitosa i tampoc fa aquella mena de discursos sobre la mort de la Cultura pronunciats des de l'arrogància intel·lectual i fins la superioritat moral. Com en Quim Garriga en relació amb l'art, per Parcerisas la literatura es barreja amb la vida i l'enriqueix, de manera que origina un desig de transmissió d'un llegat que potser algú recull. Amb aquest esperit anirà pujant als *Cims borrascosos*.